

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 22. Martyres Antiocheni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *rum domos non diripite, non destruite,*
A. C. 362. *qui ignorantia potius, quam voluntate a*
vero aberrant. Informandi sunt homines,
& argumentis convincendi, non injuriis,
& corporum tormentis cogendi. Iterum
dico, & sæpius repeto, nolo, ut Galilæo-
rum populus divexetur. Qui in rebus
maximis falluntur, magis commiseratione
nostra, quam odio digni sunt. Sibi ipsis
impietatis penas dant, qui, relictis Diis,
a mortuis, & reliquiis eorum auxilium ex-
spectant. Data est hæc epistola Antio-
chiæ, prima Augusti, anno 362.

§. XXII.

Martyres Antiocheni.

Amm. Lib. XXII. c. 2. Julianus Artemium Ægypti Ducem vo-
Theod. III. c. 18. cavit ad se Antiochiam, quem Alexan-
 drini atrocium criminum accusaverant,
 nempe quod tempore Constantini Idola
 confregisset, & Georgio Episcopo Ariano
 manus militares commodasset, quibus
 templa ornatu, & divitiis spoliaret.
Jul. ep. 10. Eum Imperator, bonis privatum, capite
 damnavit, quem Ecclesia, inter Martyres
 relatum, vigesima Octobris colit. Julia-
Theod. III. nus quosdam etiam ex custodibus suis,
 Scutarios, propter scuta, quæ gerebant,
 dictos, plexit, quos inter inveniuntur
 Juventinus, & Maximinus, quod Chri-
 stiana libertate insidias, quas Imperator
 ad pervertendos Christi Cultores, eos-
 que

que in Idololatriam inducendos ponebat, Sæculum IV. A. C. 362.
 damnassent. Quippe omnes aquarum fontes urbis Antiochenæ, & oppidi Daphnes, injectis liquoribus, Idolis delibatis, infecerat, atque his aquis, quæcunque in foro vendebantur, panem, carnes, fructus, olera, omnis generis annonam aspergi jusserat. Ad hæc ingemiscebant Christiani, comedebant tamen, præceptum Apostoli servantes, dicentis: *omne, quod in Macello vænit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam.* 1. Cor. X. 25.

Quadam die super mensam Juventinus, & Maximinus has profanationes vehementius deflebant, illis verbis sociorum Danielis usi: *tradidisti nos Regi Apostatae, * injusto, & pessimo ultra omnem terram.* Cum quidam ex assidentibus hæc verba ad Imperatorem detulissent, Juventinum, & Maximinum, in conspectum suum vocatos, interrogat, quid dixissent? hi arrepta occasione, audacter responderunt: *Domine! nos in piissima Religione Constantini, & in Sanctis cæremoniis sub Regno filiorum ejus enutriti graviter ingemiscimus, dum hodie omnia abominationibus plena, & omnes escas profanis sacrificiis inquinatas videre cogimur. Privatim hæc deploravimus, & jam coram te conquerimur; hoc solum est, quod tuo sub Imperio felicitatem nostram turbat.* His auditis Imperator viros verberari, &

* In Scriptura non legitur vox: Apostata. Dan. 3. 32. Sec. 70.

Sæculum IV.
A. C. 362. torqueri iussit, usque dum exspiraverint, supplicii causam evulgans, non Religionem, sed verborum insolentiam. Ecclesia Antiochena eorum memoriam celebrabat, quinta Septembris, quæ dies illa fuerit, qua Martyrium subierunt; nos eosdem hodieque vigesima quinta Januarii recolimus. Ita milites Christiani Juliano obediebant, etiam infideli, & Apostata, quod S. Augustinus, illius temporis Scriptor testatur; dum dicit: quando præcipiebat, ut Idola adorarent, legem Dei illius mandatis præponebant, quando in hostes movere jubebat, promptissime parebant.

Martyr.
Rom.

Aug. in
Psal. 124.
n. 4.

§. XXIII.

Georgius Alexandrinus trucidatur.

Am. XXII.
c. 2. Soz.
V. c. 7. Philost. VII. c. 2. Sup. lib. XII. §. 34. Ubi Alexandriam de morte Artemii nuntium allatum est, populus infidelis, cui malum, si cum pristina Ducis potestate rediret, minatus fuerat, hoc metu liberatus, iram omnem in Anti-Episcopum Georgium vertit. Is omnium invidiam sibi consciverat, Catholicorum, quod eos sub Constantio fuisset persecutus, Ariatorum, quod eos Aetii condemnationi subscribere coegisset, Infidelium, quod eorum templa spoliasset, & sine discrimine omnis status homines vexaret. Cum ultimo a Regia rediret, & prope pulcherrimum Genii templum veheretur, magna, ut